

Græsk Filosofi

Bismillahir Rabmanir Raheem

Den græske filosofi betragtes som et specifikt livssyn, fordi den har såvel en *'Aqidah* som nogle bestemte primære fundamentale tanker, der producerer en unik tænkingsmåde på basis af logik. Denne filosofi blev introduceret for muslimerne, gennem to kanaler: **De Kristne, der levede under den islamiske stat**, og **Oversætterbevægelsen**. De Kristne, der blev regeret af muslimer, var allerede blevet udstyret med den græske filosofi, fordi kristendommen helt mangler rationelle tanker og opfattelser, og den kan derfor ikke betragtes som et intellektuelt grundlag, man kunne bygge solide tanker på. På grund af denne manglende evne, begyndte de Kristne at kigge til den græske filosofi og logik, for at styrke deres eget tankesystem.

Desværre blev nogle muslimer også påvirket af de græske tanker og begyndte at studere græsk filosofi, med tanken om, at de ved at gøre det, ville være i stand til at møde de Kristne intellektuelt, med de samme værktøjer. Men de indså ikke, at fordybelsen i græsk filosofi ville medføre, at de selv blev påvirket af den. De forstod ikke, at enhver tænkemåde defineres af en unik *'Aqidah*, hvilket vil resultere i, at personen, der adopterer en bestemt tænkemåde, vil blive påvirket af den *'Aqidah*, der udformede denne tænkemåde.

Et eksempel som vil illustrere, hvordan muslimerne satte deres lid til den græske filosofi for at underbygge deres argumenter, var da de Kristne hævdede, at Jesus (Isa) er Allahs ﷻ Ord, som blev givet til Maryam (Maria). Fordi Ordet, ifølge deres argument, er en af Allahs Attributter, så er det evigt, fordi et beskrivende adjektiv er forbundet til objektet, det beskriver. Og fordi objektet i dette tilfælde er Allah, som er evig, så vil enhver attribut relateret til Allah også være evig. De Kristne udledte en konklusion via denne logik, som er, at Kristus er evig og ikke skabt. For at understøtte deres påstand citerede de følgende fra Biblen:

– فِي الْبَدَءِ كَانَ الْكَلِمَةُ، وَالْكَالِمَةُ كَانَتْ عِنْدَ اللَّهِ. وَكَانَ الْكَلِمَةُ هُوَ اللَّهُ –

"I begyndelsen var Ordet, og Ordet var med Gud og Ordet var Gud." [Citat fra den arabiske Bibel, Johannes, vers nr. 1]

Nogle muslimer (*Al-Mu'tazilah*) mente, at den bedste måde at besvare det kristne argument på, var ved at hævde, at Qur'anen var skabt. Ved at sige, at Qur'anen (Allahs ﷻ Ord) er skabt, ville det ifølge dem føre til konklusionen, at Kristus også er skabt, da Kristus også er Allahs ﷻ Ord. Altså blev hele idéen med at diskutere Allahs Attributter, påvirket af denne indfaldsvinkel. *Al-Mu'tazilah* hævdede, at der ikke er nogen forskel på Allahs ﷻ Attributter og Hans ﷻ Essens, og at det er en og samme ting. De udsprede deres holdning om, at beskrivelser af Allahs ﷻ Essens ikke kan adskilles fra Hans ﷻ Essens. Hvis Allahs ﷻ

Attributter, som er evige, bliver adskilt fra Hans ﷻ Essens, ville det ifølge dem resultere i eksistensen af flere evige ting, hvilket så ville kunne retfærdiggøre Treenighedens eksistens og rigtighed.

For at besvare denne påstand, betragtede andre (*Ahl ul-Sunnah*) sådan en holdning som en benægtelse af Allahs ﷻ Attributter. *Ahl ul-Sunnah* hævdede, at skønt Allah ﷻ har evige Attributter, så er de hverken en del af Allah ﷻ eller adskilt fra Hans ﷻ Essens. Ifølge dem er Allahs ﷻ Attributter ikke en del af Ham ﷻ, fordi beskrivelser aldrig er en integreret del af objektet, som bliver beskrevet. Og de er evige, fordi der ikke er nogen beskrivelse, der bærer på en begrænset mening, som kan tilskrives Allahs ﷻ Essens. Baseret på denne **logik**, så konkluderede *Ahl ul-Sunnah*, at Allahs ﷻ Attributter er evige og manifesteres af Allahs ﷻ Essens, men de er hverken Ham ﷻ eller noget andet end Ham ﷻ, fordi beskrivelser ikke er lig med Essensen, som bliver beskrevet. Desuden er Attributterne ikke noget andet end Allah ﷻ, fordi de tilskrives Allah ﷻ. Muslimer blev således optaget af denne endeløse spiral af **sofistiske** argumenter, hvilket førte til konklusioner, som hverken havde noget realistisk eller rationelt grundlag. Diskussionen kunne være blevet afgjort fra starten af, hvis muslimerne havde indset, at spørgsmålet om Allahs ﷻ Attributter er en del af *Al-Ghayb* (det usete) og derfor ligger udenfor rationelle diskussioner.

Desuden burde muslimer have indset, at lovene der gælder for mennesket ikke kan gælde for Allah ﷻ. I sidste ende førte denne intellektuelle ballade til en regulær *Fitnah*, da den islamiske stat forsøgte at påtvinge *Al-Mu'tazilahs* holdning (at Qur'anen skulle være skabt) over muslimerne.

Hvad der fik muslimerne til at beskæftige sig med disse **sofistiske** diskussioner, var deres adoptering af denne **logiske** tænkning**metode** indenfor *'Aqidah*. Muslimerne burde have bygget deres *'Aqidah* via den rationelle tænkning, for at nå frem til konklusionen, at Allah ﷻ eksisterer, og at den Bærede Qur'an er fra Allah ﷻ, og dette grundlag ville føre muslimerne til den absolutte overbevisning om, at hvad Allah ﷻ åbenbarede til Muhammed ﷺ, er *Wahi*. Når denne *'Aqidah* er grundfæstet, vil åbenbaringen (*Wahi*) og ikke den rationelle tænkning, fungere for at bekræfte eksistensen af Englene, Allahs ﷻ Attributter, og de andre aspekter af *Al-Ghayb*. Altså burde muslimerne udelukkende have adopteret deres holdninger til emnerne indenfor *Al-Ghayb* via det tekstuelle bevis og ikke det rationelle bevis. Muslimerne kunne have undgået denne afgrund, ved at adoptere holdningen om, at udtalelsen, "Kristus er Allahs Ord", ikke betyder, at Kristus er en af Allahs ﷻ Attributter.

Muslimerne adopterede også den græske filosofi via **Oversætterbevægelsen**, som havde sin begyndelse under Umayyadernes Khilafah, men det blev mere systematisk og institutionaliseret under den Abbasidiske æra. Kaliffen Al-Ma'mun, som var påvirket af *Al-Mu'tazilah*, opfordrede til oversættelsen af græsk litteratur, og græsk filosofi blev et betydeligt kildemateriale, som muslimer oversatte. Som et resultat begyndte mange muslimer at studere denne filosofi, og de blev påvirket af den i forskellig grad. Nogle af dem adopterede

den græske filosofi som deres tænkingsmetode uden at adoptere dens 'Aqidah, såsom *Al-Mu'tazilah* og *Al-Mutakallimeen* (Skolastikerne).

Andre adopterede derimod det græske tankegrundlag der inkluderede opfattelser som Guds inkarnation, Immanetisme og Panteisme, og dette var de såkaldte "Muslimske Filosofer", som Ibn Sina, Al-Farabi, og andre.

Selvom Skolastikerne (*Al-Mutakallimoon*) bevarede deres erkendelse af Islam, så stoppede den islamiske doktrin med at fungere som en rationel doktrin, som instruerede mennesket til at tænke ved hjælp af den rationelle metode og derefter anvende åbenbaringen som et grundlag til bekræftelsen af eksistensen af realiteter, som ligger udenfor menneskets forstand eller sanser. Følgelig blev Islam (eller deres opfattelse af den) reduceret til en abstrakt filosofi, der behandler emner, som ligger udenfor menneskets opfattelse, på en logisk og abstrakt måde. Som et resultat fremlagde de filosofiske emner for muslimerne, eksempelvis om den Noble Qur'an er skabt, hvem der skabte menneskets handlinger, og om Allahs ﷻ Attributter er adskilt fra Hans ﷻ Essens.

Hvad angik de muslimske filosofer, så efterlod de ikke nogen betydelig påvirkning på masserne, men nogle få Sofistiske bevægelser er stadig påvirket af deres tanker den dag i dag.

Den Korrekte Besvarelse

Allah ﷻ siger:

﴿إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ﴾

"Således er Hans Påbud. Når Han ønsker noget, så siger Han blot: "Bliv til", og den bliver til." [Ya-Sin 36:82]

Dermed blev 'Isa عليه السلام undfanget på denne mirakuløse måde; ydermere indikerer denne *Ayah*, at han عليه السلام blev skabt af Allah ﷻ. Vi kan ikke drage en analogi imellem Allahs ﷻ Ord (uanset om den blev sendt til Muhammed ﷺ via den bærende Qur'an eller henvendt til Musa عليه السلام direkte) og 'Isa عليه السلام, som blev skabt, da Allah ﷻ befalede, at han skulle skabes. Allahs ﷻ Ord og 'Isas عليه السلام natur er to forskellige ting. Når den Noble Qur'an desuden beskriver 'Isa عليه السلام som Allahs ﷻ Ord, så er meningen, at 'Isa عليه السلام er resultatet af Allahs ﷻ Ord, som blev givet til Maryam. Og Allahs ﷻ Ord er "Bliv til", som nævnes i ovenstående *Ayah*, og resulterede i 'Isas عليه السلام skabelse.

Den græske filosofi var et tilbageskridt for muslimerne, og havde en kæmpe påvirkning på deres forståelse af Islam. Noget der gjorde problemet endnu mere kompliceret var da nogle Kaliffer adopterede holdninger

fra *Al-Mu'tazilah*, og forsøgte at påtvinge dem med magt. Det hele førte til fremkomsten af mange grupper, som *Al-Mutazilah*, *Juhamiyah*, *Hashawiya*, og andre, udover mange filosofiske bevægelser, såsom *Ikhwan ul-Safah*, der senere hen producerede sekter som Druzerne. Fremkomsten af disse filosofiske sekter, forvoldte stor skade på muslimernes intellektuelle sammenhørighed og enhed, og dette havde en stor effekt på deres islamiske tænkemåde. Muslimerne begyndte at bruge den logiske tænkingsmetode indenfor områder, der lå udenfor dens spændevide, eksempelvis indenfor Islams *'Aqidah* eller i politisk tænkning. Påvirkningen fra disse bevægelser introducerede også muslimerne for holdninger om metaforiske og endda forvrængede tænkingsmåder.